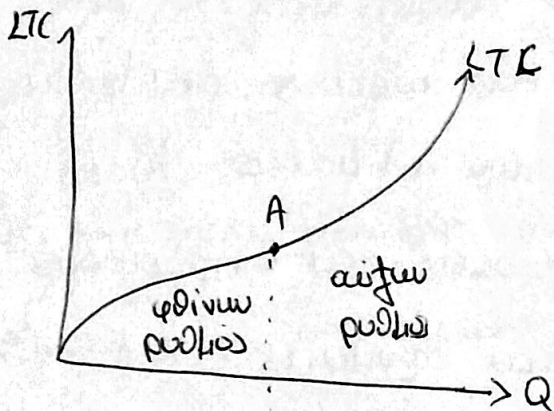
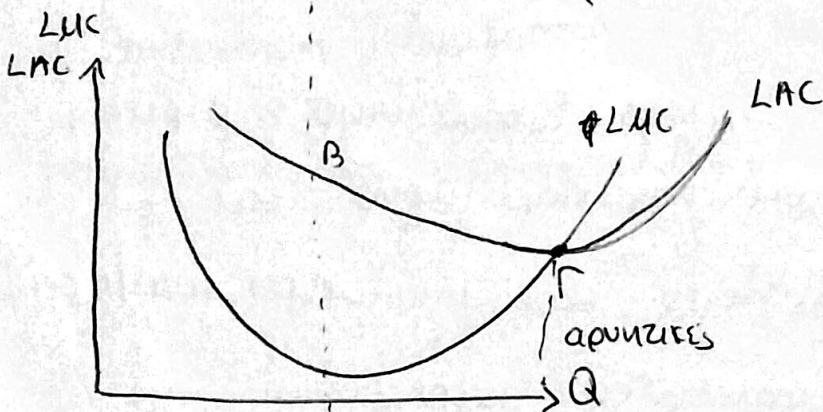

Μακροπρόνιο κόστος

- Το μακροπρόνιο εσωτικό κόστος (LTC) είναι το κόστος μιας οποιαδήποτε ποσότητας του παραγόμενου προϊόντος όταν όλες οι εισροές είναι μεταβλητές
- Ανάλογα ορίζουμε το μακροπρόνιο μέσο εσωτικό κόστος $LATC = \frac{LTC}{Q}$ και το μακροπρόνιο οριακό κόστος $LMC = \frac{\Delta LTC}{\Delta Q}$

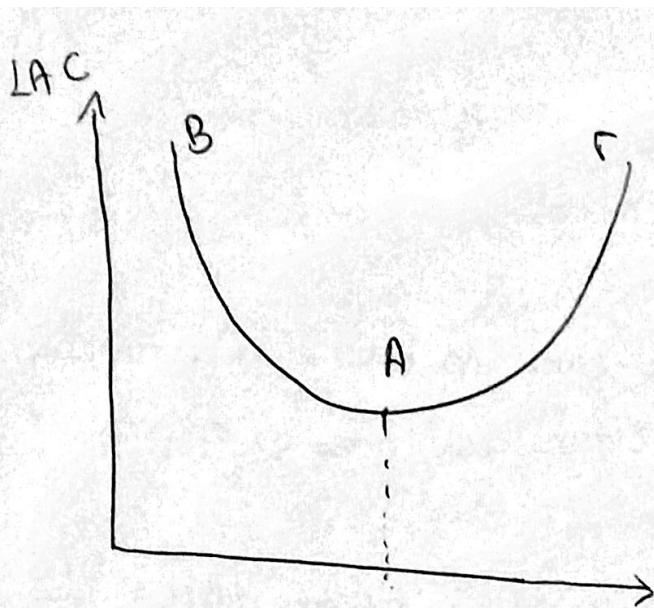
→ $LMC > LAC$
 LAC μειώνεται
 LTC αυξάνεται με φθίνοντα ποσό

→ $LMC < LAC$
 LAC αυξάνεται
 LTC αυξάνεται με αύξηση ποσότητας

Θετικές εσωτερικές οικονομίες κλίμακας

→ $LMC_{αύξ} = LAC_{min}$

- Εσωτερικές οικονομίες κλίμακας
Οργάνωση και διαρθρωτική επιχείρησης
- Θετικές εσωτερικές οικονομίες κλίμακας
Τεχνολογία, καταμερισμός, εξειδίκευση
- Αρνητικές εσωτερικές οικ. κλίμακας
Πολυπλοκότητα, γρήγορη επιχείρησης
- Σημείο A
Τεχνικά άριστο επίπεδο παραγωγής

Η μορφή της καμπύλης μακροπρόθεσμου μέσου κόστους οφείλεται στην εμφάνιση των εσωτερικών οικονομικών κλίμακας. Αυτές εμφανίζονται εξαιτίας του τρόπου οργάνωσης και διαρθρωσης της επιχείρησης. Διακρίνονται σε θετικές και αρνητικές

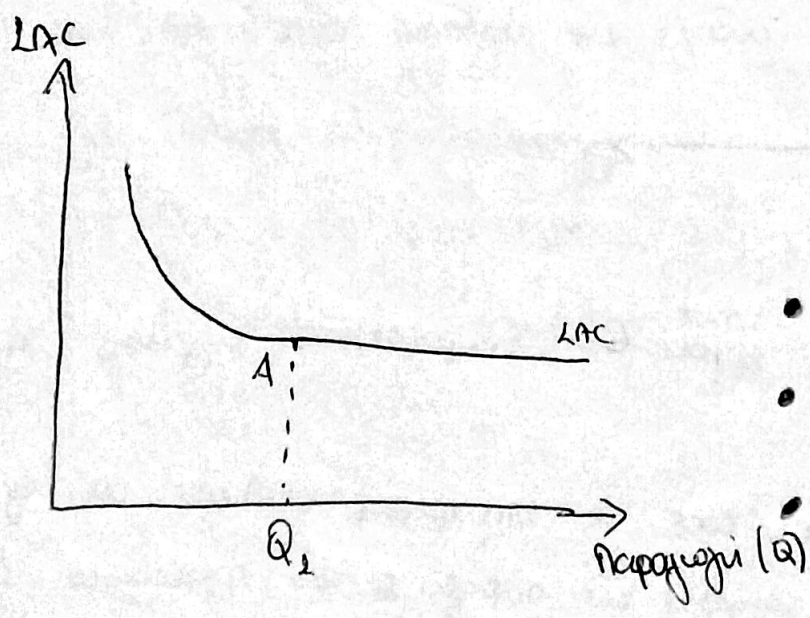
Θετικές εσωτερικές οικονομίες κλίμακας δίνουν στην επιχείρηση πλεονέκτημα από την αύξηση της παραγωγής και οφείδονται στην καλύτερη τεχνολογία, στον μεγαλύτερο καταμερισμό και την εξειδίκευση που παρατηρούνται μακροπρόθεσμα

και αυτά εξηγούν το μακροπρόθεσμο μέσο κόστος για τα αρκούντως επίπεδα παραγωγής.

Η εμφάνιση αφυζικών εσωτερικών οικονομικών επιπτώσεων οφείδεται στην πολυμορφότητα και στην γρήγοτη της επεξεργασίας καθώς και τους συγγενικούς, προαιρετικούς και διαρθρωτικούς χαρακτηρισμούς. Απλά δίνουν απήχηση στο μικροοικονομικό μέσο κόστος και τα προκύπτοντα κενά κινήματα ~~είναι~~ να υπάρχουν.

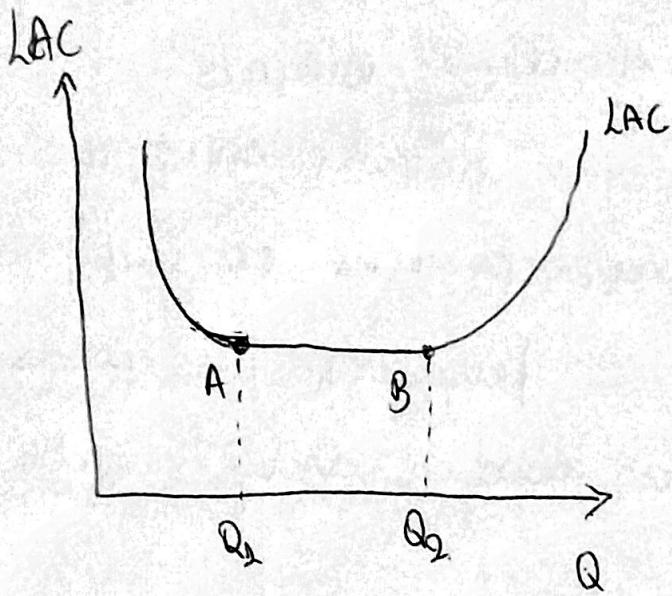
Στο σημείο A του διαγράμματος όπου το μικροοικονομικό μέσο κόστος ελαττώνεται έχουμε το εφικτό επίπεδο παραγωγής

Οι εφικτές οικονομίες κλίμακας οφείδονται στην μεταβολή των εφικτών οικονομικών συνθηκών μέσα στις οποίες λειτουργεί η επιχείρηση. Διακρίνονται σε θετικές και αρνητικές και μετασχηματίζονται των καμπύλη LAC

Εμφανίζεται σε βαθιά βαθμύτητα, μονομύκτια, ολιγομύκτια

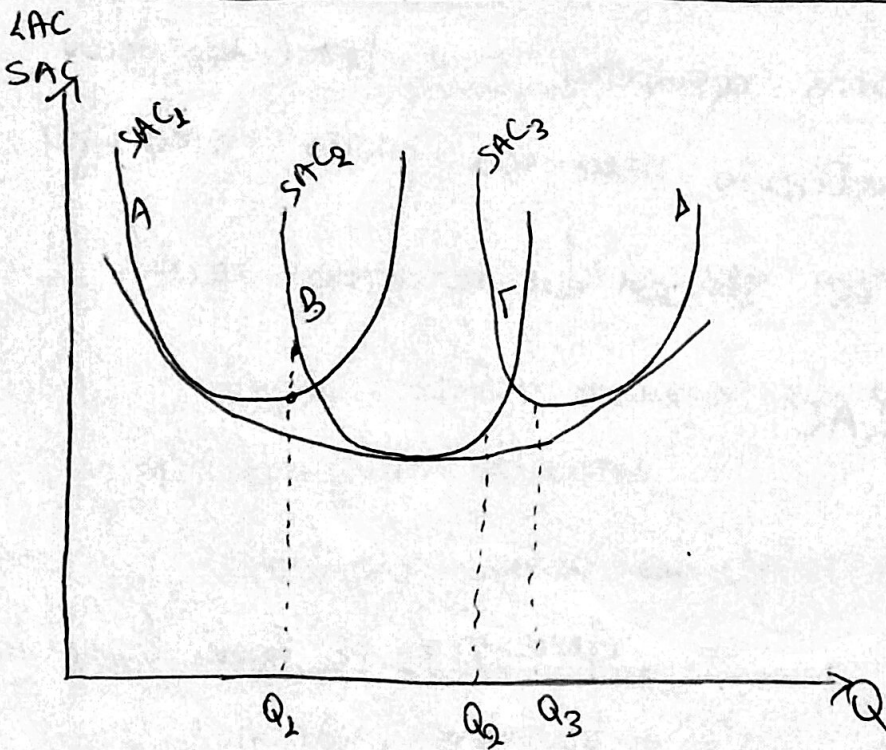
- Μία θετικές οικονομίες κλίμακας
- Πέραν του A δεν υπάρχουν θετικές οικ. κλίμακας
- A: εφικτό οικονομικό επίπεδο παραγωγής (MES)

Εκφράζεται σε βιομηχανία μικρών, μεσολογικών

- LAC με πολλά MES (AB)
- Οι βέλτεσ οικ. κλίμακας ~~επι~~ εμφανίζονται ως πολλαπλές, οι άρρυθμες αρχών να επικρατούν
- Οι βέλτεσ οικ. κλίμακας αντικαθίστανται από τις άρρυθμες

Σχέση καμπυλών SAC και LAC

Έστω μια επιχείρηση με 3 εφεσταιβία διαφορετικού μεγέθους και διαφορετικού κόστους

Εάν η παραγωγή είναι Q_1 , τότε η επιχείρηση επιλέγει το μέγεθος που αντιστοιχεί στο SAC_1 (επιλέγει να παραγγείλει στο εφεσταιβίο 1 που δίνει το χαμηλότερο μέσο κόστος από τα 2, 3)

Αν η επιχείρηση επιλέξει να παράγει Q_2 θα χρησιμοποιήσει το εργαστήριο 2 που της δίνει χαμηλότερο μέσο κόστος. ③

Αντίστοιχα για παραγωγή Q_3 επιλέγει το εργαστήριο 3 όπου το μέσο κόστος 3 είναι χαμηλότερο από αυτό που δίνουν οι προηγούμενες 2 επιχειρήσεις

Η καμπύλη LAC θα είναι η καμπύλη που περιβάλλει τα ελάχιστα των SAC_1 , SAC_2 και $SAC_3 \Rightarrow$ καμπύλη περιβάλλει.

ΜΟΡΦΕΣ ΑΓΟΡΑΣ

- I) Τέλειος ανταγωνισμός (π.χ αγορά αγροτικών προϊόντων, χρηματιστηριακή αγορά)
- (i) Μεγάλος αριθμός πωλητών και αγοραστών
- (ii) Ομοιογένεια προϊόντος
- (iii) Ελευθερία εισόδου και εξόδου από την αγορά
- (iv) Τέλεια πληροφόρηση
- (v) Παραγωγοί: max κέρδος
Καταναλωτές: max χρησιμότητα.

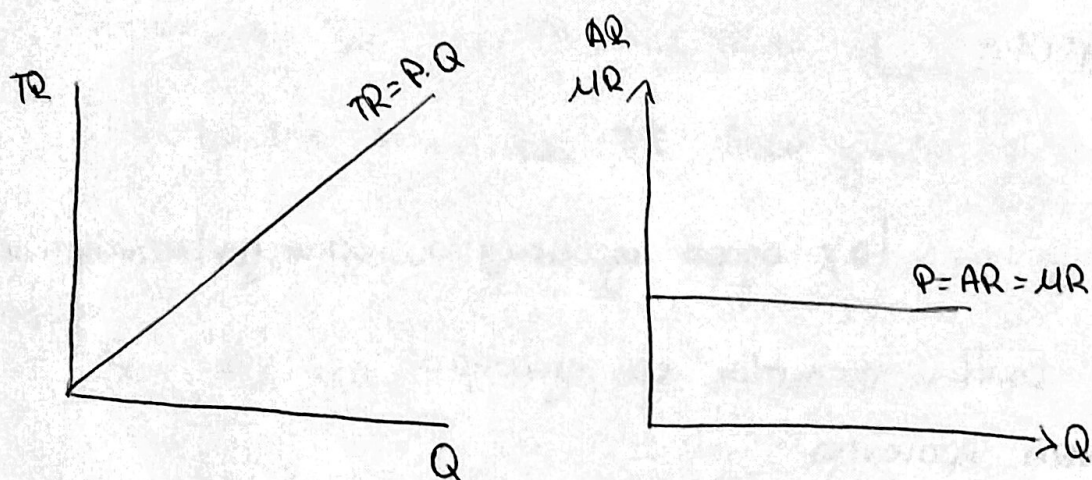
Υπόθεση: Η τέλεια ανταγωνιστική επιχείρηση θεωρεί την τιμή δεδομένη
(Από μόνο της δεν μπορεί να την μεταβάλλει)

Η τιμή του προϊόντος καθορίζεται από τις δυνάμεις της ζήτησης
και της προσφοράς σε επίπεδο του κλάδου.

Συνολικά έσοδα : $TR = P \cdot Q$ (δείχνω πωλήσεις επιχείρησης)

Μέσα έσοδα : $AR = \frac{TR}{Q} = P$

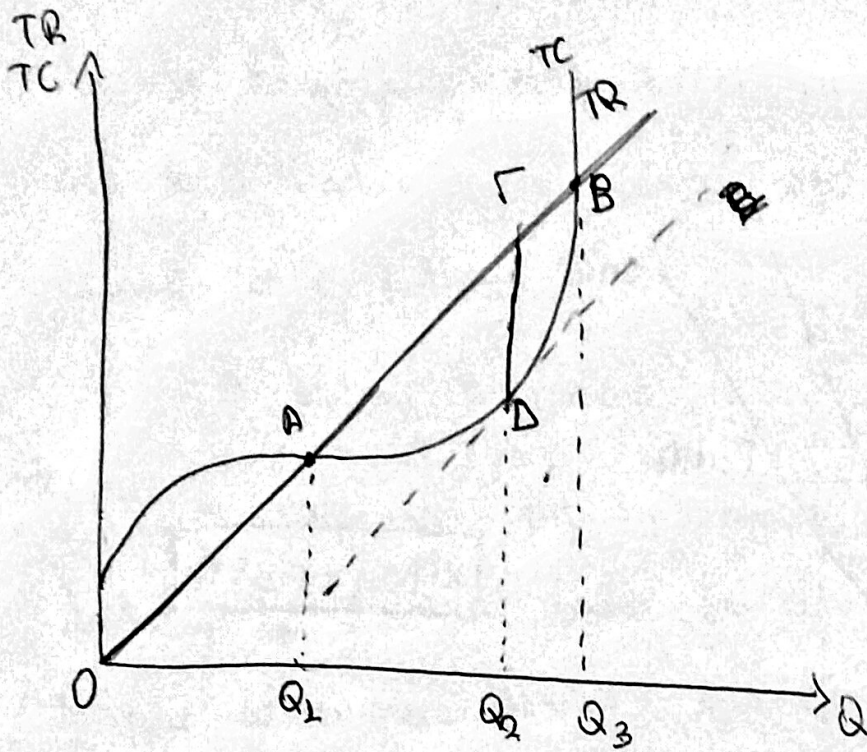
Οριακά έσοδα : $MR = \frac{dTR}{dQ} = P$

Βραχυπρόσθια ισορροπία τέλεια ανταγωνιστική επιχείρηση

- Δεν επιδέχω παραγωγή από $0 - Q_1$ ή από Q_3 και πέφω αργά
 $TC > TR \Rightarrow$ Θα έχω ζημία.

Τα βιμεία Α, Β είναι νεκρά βιμεία αφού δεν έχω ούτε
κέρδος ούτε ζημία άρα δεν με ενδιαφέρει αν παρτίγω και
πουλήσω τα Q_1, Q_3

- Ενδειξη παραγωγής από $Q_2 - Q_3$ όπου $TR > TC \Rightarrow \Rightarrow$ έχω κέρδη

- ~~Μεγιστοποίηση~~ Μεγιστοποίηση κερδών: εκεί όπου η ελαττωτική TC είναι παράλληλη με την TR, εκεί όπου η κλίση της TC είναι ίση με την κλίση της TR. Αυτό γίνεται στην παραγωγή Q_2 .

Μέγιστο κέρδη = ΓΔ

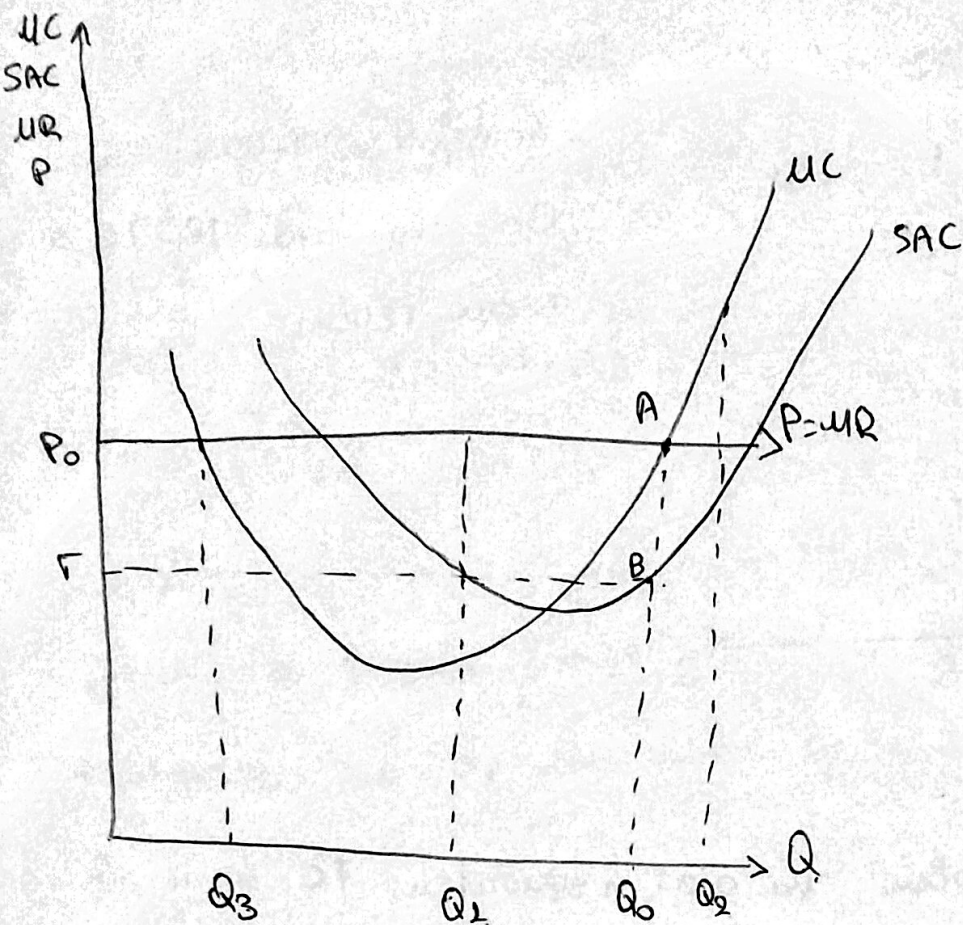
- Στα Q_1 και Q_3 $TR = TC$. Άρα κέρδη = 0

Βραχυπρόθεσμα Ισορροπία επιχείρησης με κέρδη και οριστά κέρδη

~~ΠΕΡΙΠΤΩΣΗ ΚΕΡΔΩΝ~~

ΠΕΡΙΠΤΩΣΗ ΚΕΡΔΩΝ

- FOC : $P = MR = MC$
- SOC : κλίση $MC >$ κλίση MR

ΚΕΡΔΗ = ΑΒΓΡ₀

Στο Δ ισχύει η FOC αλλά δεν ισχύει η SOC \Rightarrow

\Rightarrow σημείο ασταθούς ισορροπίας

Συμπεράσμα 1^{ης} περίπτωσης

Για την ισορροπία στην τέλεια ανταγωνιστική επιχείρηση η συνθήκη ορίζει ότι $P = MR = MC$

Συμπεράσμα 2^{ης} περίπτωσης

Για την μεγιστοποίηση των κερδών στην ~~απώματη~~ ανταγωνιστική επιχείρηση ορίζει ότι η τιμή της καθήκους οριακού κόστους πρέπει να είναι μεγαλύτερη της καθήκους οριακού εσόδου

5
Από το διήγημα ~~απ~~ αυτές οι βουλές ισοποιούνται
στο Δ όπου οριακό κόστος έχει θετική κλίση και το
οριακό έσοδο μηδενική.

Άρα Δ βυθίο ισορροπίας.

→ Έστω η παραγωγή της επιχείρησης είναι Q_1 . Τότε το $MR > MC$
Αντιδίδω το επιπλέον έσοδο για να παράγουν ακόμη μια μονάδα
ξεπερνά το επιπλέον κόστος. Άρα έχω κίνητρο να παράγω
περισσότερο από Q_1 και αυτό ισχύει μέχρι το επίπεδο παραγωγής
 Q_0 .

→ Έστω η παραγωγή τώρα είναι Q_2 . Τότε το $MC > MR$. Αντιδίδω
επιπλέον κόστος για να παράγω μια μονάδα αγοράς δι είναι
μεγαλύτερο από το επιπλέον έσοδο. Άρα δεν έχω κίνητρο να
παράγω Q_2 μονάδες και δι αρχίω να μειώνω την παραγωγή
μέχρι να φτάσω στην ισορροπία Q_0 .

$$\text{Κέρδη} = \text{Έσοδα} - \text{Έξοδα} = OP_0AQ_0 - OTBQ_0 = \text{PABTP}_0$$

$$\text{Έσοδα} : P_0Q_0$$

$$\text{Έξοδα} : SAC \cdot Q_0$$

Το Δ είναι βυθίο αβγαθής ισορροπίας αφού αντί να αυξάνω
εγώ αποκόττω από αυτό προς το Q_0